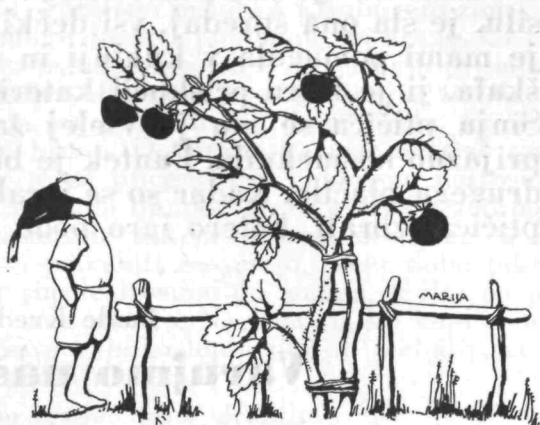

Družinica

V hišici v čevlju je bilo odslej vedno vse živo. Mati Mica in oče Tine sta delala od ranega jutra v pozno noč, da sta oskrbela številno družino. Tine je pripravil okoli hiše velik vrt in ga zasadil z zelenjavo vsake vrste. Zraven je posadil tudi nekaj grmičev borovnic in rdečih jagod, ki so kot velika drevesa rastla na vrtu, da so imeli otroci vedno dosti sadja. Mica pa se je ves dan vrtela po hiši, pospravljala je, kuhala in zraven še otroke vzgajala. Učila jih je, da so bili pridni, mirni, da se niso pretepali med seboj in so njej pomagali pri delu, pa tudi očetu Tinetu na vrtu.

V hišici je bilo vedno vse v najlepšem redu. Tine je napravil vsakemu otročičku lepo posteljico iz orehovih lupin, vsakemu je postavil mizico iz smrekovega lubja, vsakemu je prinesel borov storžek za stolček in vsak otrok si je moral zapomniti, kje je njegov prostor in ga ni smel zamenjati z drugim. Kadar je imela čez dan čas, je Mica učila otroke brati in pisati. Kmalu so znali vsega Cicibana na pamet. Zvečer pa, ko so plegli v posteljice, se je k vsakemu posebej sklonila, vsakega posebej poljubila in pokrižala ter mu voščila zlate sanje.

Vitezi

Posebej še je Mica učila svoje otroke, da se morajo lepo obnašati. »Otroci iz take imenitne palače, kakor je naša, se morajo dostojno obnašati,« jim je govorila. Naučila jih je prositi in zahvaliti se. Kadar so bili pri mizi, so bili vsi odkriti. Nikoli se niso pretepali, suvali ali si kazali jezikov.

Posebej pa je Mica učila dečke, da se morajo viteško obnašati do svoje sestrice Sinje ptičice. Ta

